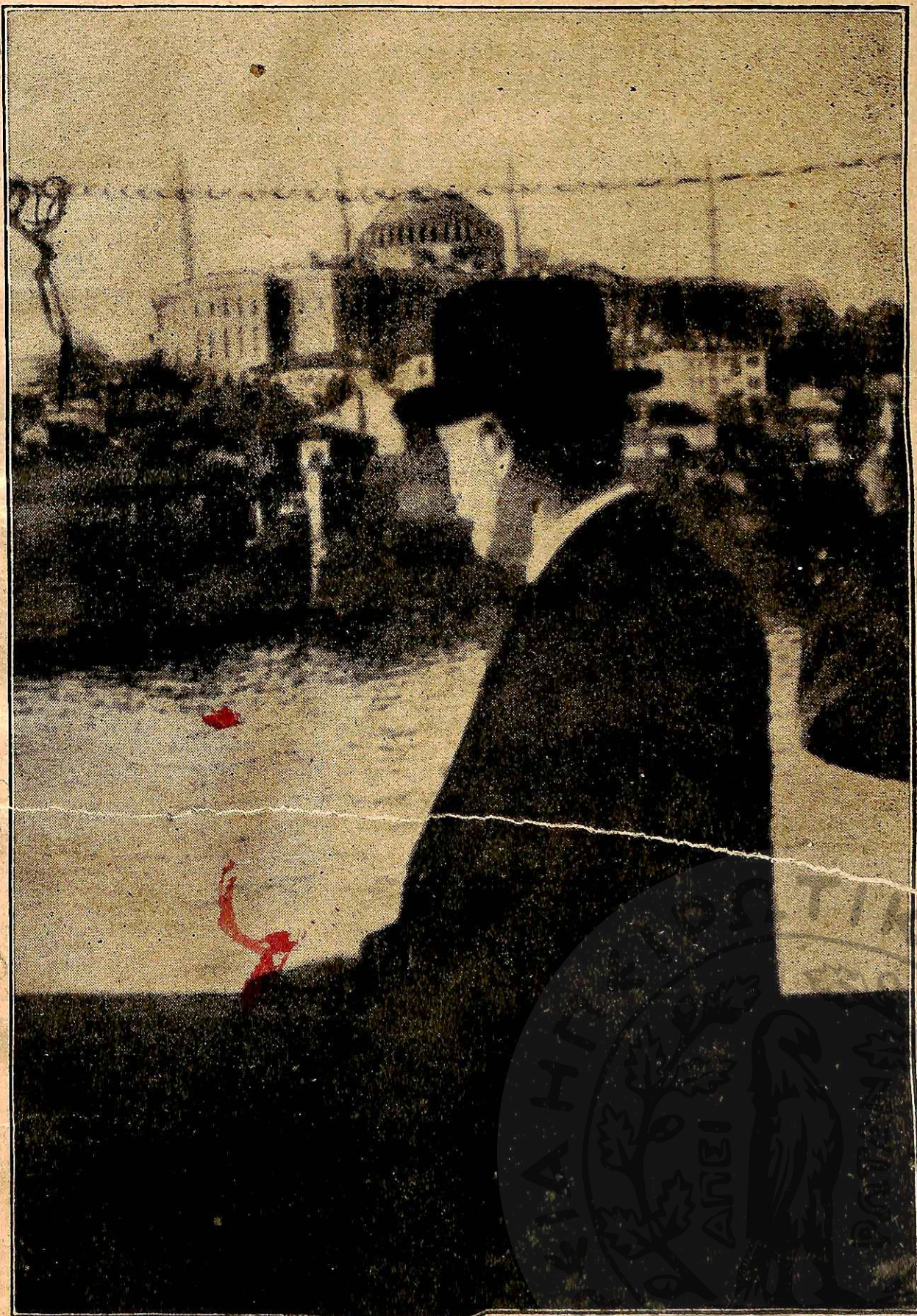

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ: 9 ΜΑΪΟΥ 1921

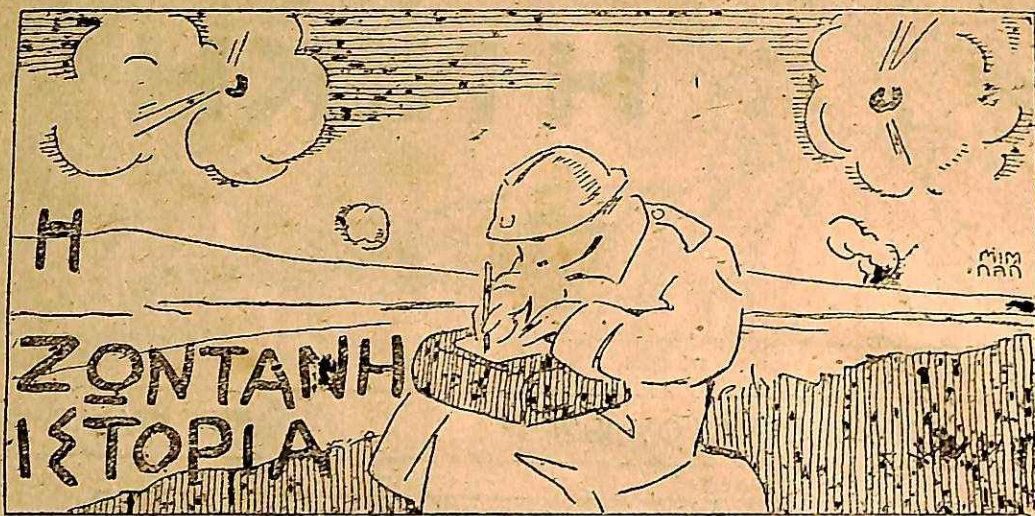
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

“ΠΑΛΑΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΚΑΙΡΟΥΣ, ΠΑΛΑΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΘΑΝΑΙ,,

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ὁ Ἑλλην Πρωθυπουργὸς διέπλευσε τὸν ἱστορικὸν Βόσπορον καὶ ἐστάθη ἀπέναντι εἰς τὴν Πόλιν.
Τὸ ρεμβώδες χαμόγελό του προσιωνίζει, ὅτι ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Φωτ. κ. Προκοπίου

ΜΕΤΩΠΟΝ, 20 'Απριλίου 1821

Σεβαστή μου θεία 'Αθηνά,

Έλαβα τὸ γράμμα σου καὶ χάρικα πολὺ ποὺ εἶσθε ὅλοι καλά. Τὸ κρυολόγημα ποὺ εἶχα μοῦ ἐπέρασε καὶ τώρα εἶμαι πιά ἐντελὸς καλὰ, ὅπως θέλει ὁ Θεός. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇς θεία μου τὴν ἀγωνία μας καὶ τὴν ἀνυπομονησία μας. Περιμέναμε ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα καὶ ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα νὰ δοθῇ ἡ διαταγὴ γιὰ νὰ προχωρήσουμε ἐμπρός. Ἀμα αὐτὸ τὸ «Ἐμπρός» ἀκουσθῇ ὁ στρατός ὅλος, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, θὰ ὀρμήσῃ μπροστὰ καὶ θὰ πέσῃ ἀπάνω στοὺς Τσέτηδες τοῦ Κεμάλ σὰν ἀνεμοστρόβιλος. Κανείς μας δὲν ξέρει τί θὰ πῇ φόβος, τί θὰ πῇ δειλία. Ὁ πόθος μας εἶναι ἕνας, νὰ μάς λύσουν τὰ χέρια καὶ νὰ μάς ἀφήσουν τὸ γρηγορότερο νὰ κάμουμε τὸ καθήκον μας. Ὅταν ἡ ἡμέρα αὐτὴ, ἡ ἁγία αὐτὴ ἡμέρα, ἔλθῃ τότε καὶ ἡ ἡμέρα τῆς εἰρήνης δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ ρθoύν. Ἐχομε ἐμπιστοσύνη στὸ Θεὸ καὶ στὰ χέρια μας καὶ τὴ δύναμή μας. Ἀν ἔβλεπες ἀπὸ κάπου τοὺς συναδέλφους μου πόσον εἶναι ἀνυπόμονοι, πόσον εἶναι ψύχραιμοι, ἥσυχοι καὶ βέβαιοι γιὰ τὴν ἐξόντωσή τοῦ Κεμάλ, τότε θὰ ἐννοοῦσες τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μάς ὀδηγῇ πάντοτε στὴ νίκη, τότε θὰ καταλάβαινες γιατί δέκα χρόνια τώρα δὲν ξέρομε τί θὰ πῇ ὑποχώρησι. Ἀς εἶναι... Ὅταν ἔλθω με τὸ καλὸ θὰ τὰ εἰποῦμε καλύτερα... Χαίρετὶς τώρα ἐκ μέρους μου τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους σου.

Σὲ ἀσπάζομαι
Ὁ ἀνεψιός σου Γιώργης

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἀγαπημένη μου Ἄννα,

Ἀδελφοῦλα μου, ἂν διαβάσετε ποὺ θενὰ πῶς πληγώθηκα μὴν ἀνησυχεστέ. Ἡ μάνα μας δὲν πρέπει διόλου νὰ ταραχθῇ. Δὲν φανταζόμαστε μέσα ἐδῶ στὸ νοσοκομεῖο τί περιποίησι ἔχομε. Μία Σμυρνή μάλιστα εἶναι μόνη τῆς τὸ καλλίτερο, γιὰτρικὸ. Τὰ μάτια τῆς ἔχουν γλῦκα, ἔχουν φίλτρο, ἔχουν βάλλασμο; Δὲν ξέρω. Κάθε φορὰ ποὺ ἐρχεται κοντά μου νὰ με κυττάξῃ με δύναμει με τὸ γέλιο τῆς, με τὴ ματιά τῆς, με τὰ χροῦσά λογάκια τῆς. Ἡ πατρίδα δὲν μποροῦσε καλλιτέρα νὰ γλυκαίνει τῆς πληγῆς μας. Ἀπάνω στ' ἄγρια, τὰ χιονισμένα βουνὰ τοῦ Βιλεντζίκ καὶ τοῦ Σουγιούτ μάς ἐδέρμαινε τοῦ Κουμπάρου μας ἡ εἰκόνα, μάς ἔδινε ἀπάνταστο θάρρος ἢ πίστις μας γιὰ τὴ νίκη.

Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται εἶνε ἀντάξιοι τῶν συναδέλφων τῶν, οἱ ὅποιοι ἐλύθησαν εἰς τὰ μεγάλα μέτωπα καὶ ἔκααν τοῦ παγκόσμιου πολέμου, οὐδόλως ὑπὸ ἐποψὴν φιλοπολέμου πνεύματος, παρὰ τὸν πόλεμον.

Ἀπὸ τὴν «Σφαῖραν» τοῦ Λονδίνου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Μέτωπον 23 ν' Ἀπρίλ'

Ζαχάρου μ', μπριμπίλου μ'

Χεῖρι κίχαριτούμενη οὐ Κύριους μιτὰ σοῦ! Πῶς τὰ πᾶς οὐρὲ πλὴ μ' καὶ πᾶς νταγιαντὰς τοῦν χουρισμό μ'. Δὲν εἶδισ οὐρὲ ζαμπάκι μ' π' ῥάφουν καὶ τὰ χαρτιά: Παρηγοριά ἔχ' οὐ θάνατος, παρηγοριά ἔχ' οὐ Χάρους, καὶ οὐ ἐρημούς οὐ χωρισμός παρηγοριά δὲν ἔχ'... Σφίξ' τ' καρδιά σ' πιναοῦν δ' καὶ ἔφτασι οὐρὴ Ζαχάρου μ' ἔφτασι ἀναφανδὸν ἡ ὥρα π' θὰ μὴ περικλείσῃς σὴν φλογεῖρή σ' ἀγκάλῃ! Ἐσὺ ποὺ ξέρς τὴ Προυπαῖδα ἀπ' ὅσον καὶ ἀνακατοῦντά κατὰ καὶ λυγρὰς: Μίνοα μέρα νὰ πηδήσῃς μπρός, ἄλλῃ μίνα νὰ πισώσῃς τὸν Κιμάλ, ἄλλῃ μίνα νὰ βροντοτολῇς τὰ Ζεϊμπέκια, ἄλλῃ μίνα νὰ τὸ κάνουν τὰ σκουροῦράτριά, μίνα γιὰ τοῦ μὴ μόνον καὶ μίνα γιὰ νὰ μοῦ στῇ ἄγκυρα... Πόσος μάς κάνουν! Ἐ, τόσις ἡμέρες θὰ λείψῃς ἀκόμη, γράφου στοῦ χαρτί καὶ μέτρα. Ἀφοῦ σ' αἰεὶ οὐρὲ πλὴ μ' δὲ μὴ γαργαλῇ ἡ πατοῦσας μ' κοινὰς «πέματα» καὶ δὲν μπορῶ νὰ συγκρατῶ. Φαντάς το! τὸν λόγν καὶ σκέψου καὶ βάλλ' κατὰ τοῦ καὶ κατὰ φρένας τί ἀνιμωστρίφουλας θὰ γινῶ σὺν μ' οὐ μὴ στοῦ χουρῶ. Ἐχουν μανία, ἔχουν μαράζ' σ' αἰεὶ νὰ μάθουν τοὺν κύρ' Κιμάλ νὰ χουρῶ καὶ νὰ δὲν στούν χουρῶν καὶ φάου τ' φράουσα καὶ νὰ βγάλουν τοῦ καὶ σπρί στοῦ στόμα!... Ἰπρουντὲς οὐρὲ πλὴ μ', μὴ τὰ ρουτὰς τ' στάθῃ. Σκαπτοῦν ἔτα μὴ μ' τοῦ πυροβουλοῦ καὶ καὶ τὸν βάρισι ἀλουγόμεναι τοῖναι τοῦ ἔριου καὶ τραβᾷ κατὰ τὰ χαρκαῖα τοῦν Κιμάλ. Τὸν βλέπουν τὰ Ζεϊμπέκια καὶ ἀρχίζῃ τὸ φέρε. — Οὐὲ, οὐὲ, οὐὲ!... — Οὐὲ καὶ σ' ἔχρῳ καὶ σὰς πῆρι οὐ δίσουλος τοῦν παλάκι, τὸν λείον ἱγὺ καὶ χουμάου νὰ πᾶσιν τοῦ ζφ ἀπ' τοῦ κατῆστ'... Φεύγει αὐτοῦν τοῦ μαγκούρκου, λακκαί καὶ ἀρχίζῃ οἱ Τσέτηδες τοῦ πυροβουλισμοῦ. Γινάτουσα τόπις οὐρὴ περὶ στέρα μ' καὶ θάμπουσι τοῦ φῶς μ' θάμπουσι! Τί ἔκαν, λείον θὰ μάς πᾶνι αὐτοῖνοι οἱ φερῶν... Σκουτῶνδης τοῦ πρῶμα Ἰπρὺν κατὰπὺν οὐρῶν. Κι τόπις ἄγριας νὰ πέφτουν τὰ εἰζουάκια μπρός καὶ νὰ γινῇ οὐρὲ μάτια μ' σμάντὰς. Βγαίνουσι οἱ Τσέτηδες ἀπ' τοῦ χαρκαῖου, σφάντ' αὐτοῖν ἱρτὰ ἡμεῖς, καὶ ἀρπαζόμεσθι. Κι νὰ καὶ τοῦ καὶ νὰ καὶ καὶ τοῦ καὶ πνεὶ καὶ τοῦ καὶ σφᾶς τῶν κάναμ' ἡ ἀλατιοῦ. Πέρονμι μὴ γὰρ πρὶμῶς τοῦ ζῶ, τσακάνουμι καὶ δόδικα ἱμαλάως, τὸ δένουμι μὴ τοῦ κατῆστ' καὶ χάντε ἡμ' πρὸς ντέεέεεε μάς, μάς πνέουδα!... Μόλις μάς εἶδαν τ' ἄλλα τ' ἀδέρφια πέσαν ἀνακούρ' διατὰ καὶ τὰ γέλια. Τὸν μεσημέρ' ἡ λουχαῖα οὐρὲ σπλᾶχνον μ' καὶ εἶπαμ' καὶ καλὴ ἀντάμωσ' στῇ ἄγκυρα!... — Αὐτὰ π' λῖες οὐρὲ ψχούλα μ'. Εἰμι ντιλαδὴς λ' γουλάκι ριφουκίνδουσι καὶ θαρραλέους, ἀλλὰ τὴν καμὲς οὐρὲ πλὴ μ' ἀφοῦ σ' πατᾶν οἱ ἀφάλας κομμένοι τοῦ μαγκουκάτ' γιὰ κανά... — Περὶ ἁλιντὴν ἄνομι καὶ δὲν συμμαζεύει μὴ δέμια πληροφουρία ἐπὶ τοῦ παρόντος. Φαίνεται ποὺ δὲν ἄρρουντο τοῦ χουρῆ. Ἀμα πᾶσιν στῇ ἄγκυρα ὅμως θὰ τοῦ ξουρκολουήσου δύντους. Κι εἰς ἱπναλαμβάνον νὰ μὴν ἔχουμι ζηλοντοπίς γιὰ αὐτοῦν ἡ κεράκαζα εἶν' ἡ γροντοτοκὸρ', ἦγουν... μίζουπαρθένοσι! Κατὰλαβ'! Ταῦτα οὐρὲ φουὸς τοῦν οὐμμάτου μ' καὶ μένου.

Ὁ δὲς Αἰτὺς

Μήτρος Κεραφουτῆς

Στοιόγραφον: Ζαχάρου μ' νὰ θυμῆς ἐξέστην τοὺς καὶ νὰ στείλῃς ἀπὸ κείνη τὴν ἀλοιφήν, ἔχρ' ἀδὲς ποιά, ἱκαίνη ντιλαδὴς πῆρι διὰ τὸ ψεῖρ!...

Ὁ δὲς Γιδιὺς

«Θὰ ἐξακολουθήσωμεν λοιπὸν ἡμεῖς ἐδῶ νὰ ἔχωμεν ἀκόμη τὰς δλεθροῖας δι' ἀκρίσεις τοῦ παρελθόντος καὶ δὲν θὰ δειξώμεν ὅτι σήμερον ἐν Ἑλλάδι—ὡς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς—ὑπάρχουν μόνον Ἕλληνες στρατιῶται καὶ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ μόνον συναδελφωμένοι καὶ ἀναπημένοι εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, ἀναπημένοι καὶ τρομαροὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐνιαῖα καὶ ἀδιαίρετος εἶνε ἡ Ἑλλάς»

(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἐμπρός»)

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τετάρτη, 28 'Απριλίου: Ἀγγέλλεται ἐξήκριβμένως ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῶν Κούρδων κατὰ τῆς Κεμαλικῆς κυριαρχίας ἐπεκτείνεται ἐπικινδύνως διὰ τὸν ἐπαναστατήντ' Ἀγκύρας. Οἱ ἀντεπαναστάται Κούρδοι ἐπιτείνεσι κατὰ τῶν Κεμαλικῶν δυνάμεων ἐπέφερον μεγίστην φθοράν κατατροπώσαντες τὸν ἐχθρὸν καὶ συλλαβόντες διαχιλίους αἰχμαλώτους. Ὁ Κεμάλ ἐθρῖσκειται εἰς δυσχερὴ θέσιν. Ἀντιλαμβάνεται γύρω τοῦ ἐχθρικοῦ πνεύματος καὶ εἰς ἀναπερισπασμὸν ἀποστέλλει ἱσχυρὰς ἐνοχύσεις κατὰ τοῦ Κουρδικοῦ στρατοπέδου.

Πέμπτη, 29 'Απριλίου: Εἰς τὸν ὄρμον τῆς Χειμάρρας ἀπειληθέντα ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν περιπλεῖ ἀπὸ τῆς σήμερον ἑλληνικὸν πολεμικόν. Τὰ διερρήφανα τέκνα τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρέων τῶν ὁποίων τὰ προνόμια ἐσεβάσθη ὁλόκληρος Αὐτοκρατορία ἀπειληθέντα ἀπὸ τῆν Ἀλβανικὴν ἀβουλιανέλαβοντὰ μέτρα τουνδιὰν ἀντιμεταπίσους τοὺς ἄφρονας γείτονας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλευθέρια πατρίς ἐπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πατρικὸν της καθήκον πρὸς ἡρωϊκῶς ὑπερασπιστὰς τῶν δικαίων της.

Παρασκευή, 30 'Απριλίου: Τὸ Κακουργόδειον τῶν Ἰωαννίνων κατεδίκασεν εἰς θάνατον τοὺς συλληφθέντας πρὸ νινος Τουρκαβανῶς καὶ ληστές, τοὺς διαπράξαντας πολλὰς ληστείας καὶ φόνους ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Ἡ ποινὴ ἐξετέλεσθη ἀμέσως. Οἱ Κεμαλικοὶ κύκλοι τῆς Κωνσταντοῦς ἤρχισαν δεικνύοντες μεγάλην ἀνυσυλίαν λόγῳ τῆς μετεβολῆς τῆς γλώσσης μερίδος νινος τοῦ Γαλλικοῦ τύπου κατὰ τοῦ Κεμαλικοῦ καθεστῶτος.

Ὁ Καθηγητὴς Τοῦμὲν δημοσιεύει εἰς τὸν «Μαγχεστριανὸν φυλάκα» εἰς ἐξόχους περιγραφὰς τὰς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μετώπου ἐντυπώσεις του. Ἐκδηιάζει τὴν γενναίότητα, τὴν ὁρμητικότητα καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῆς ἑλληνικῆς μεραρχίας ἡ ὁποία προήλασε εἰς τὸν Ἑσκή-Σεχίρ.

Σάββατον, 1 Μαΐου: Ἐκλήθησαν εἰς τὴν ἐν-εργὸν-ἐμπειρίαν οἱ ἑσδρὸν Ἀξίωμ. καὶ Ἀνδρυσάπ. τοῦ Πεζικοῦ πασῶν τῶν στρατιωτικῶν περιφερειῶν οἱ ἀκολουθοῦντες τὰς κλάσεις τῆς ἐπιστρατεύσεως 1908 καὶ 1909.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ χορηγοῦνται ἀναστολαὶ εἰς ἐφεδρὸν νεωτέρων κλάσεων τοῦ 1913α. Αἱ ἀναστολαὶ αἱ χορηγηθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἤρθον ὁριστικῶς. Λόγῳ ὑπερτάτων ἐθνικῶν φησιῶν ἐπιβάλλουν τὴν λήψιν τῶν μέτρων αὐτῶν. Ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ νικήσῃ. Χάριν τῆς Νίκης ἦτις κατέστη τὸ προσφιλέστερον ὀνειροπόλημα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπαιτοῦνται συγκεντρωμέναι προσπάθειαι καὶ κόπε. Ἕλλην ὀφείλει νὰ τονώσῃ τὴν Πολιτείαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου πατριωτικοῦ της καθήκοντος. Εἰς τὰ 1821 ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως, καὶ αἰτὰ ἀκόμη αἱ γυναῖκες προσέφερον τὸ αἷμα των, τὴν περιουσίαν των, τὰ προτινά τους, τὰ διαμαντικά τους διὰ τὴν Νίκην ἡ ὁποία ἔδωκε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν εἰς ὅλους μας.

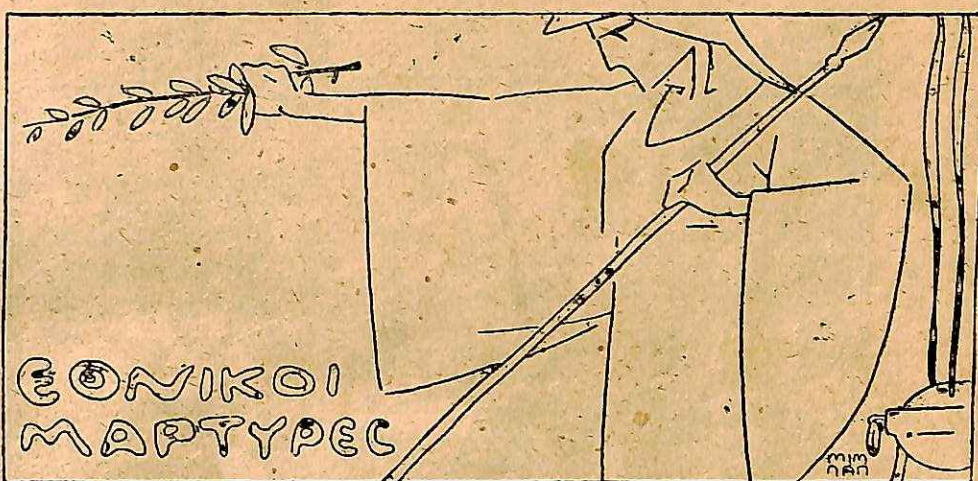
Κυριακὴ, 2 Μαΐου: Οἱ Χειμαρριῶται μνήμονες τῶν μεγάλων ἐθνικῶν παραδόσεων ἀπέκρουσαν μετ' ἀγανακτήσεως τὴν περὶ παραδόσεως πρότασιν τοῦ ἀπεσταλμένου τῶν Ἀλβανῶν. Οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν χωρίων τῆς Χειμάρρας συνήλθον εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ ὁρκισθῆσαν ν' ἀγωνισθοῦν μέχρις ἑσχάτου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος των. Ὁρκισθῆσαν νὰ διατηρήσουν ἀμείντον τὸ πάτριον ἔδαφος ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῶν.

Ἀνεκαλύφθη ἀπόπειρα διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Φιλαδελφείας καὶ Οὐσᾶς. Σπείρα Κεμαλικῶν ἀνέταξε 40 μέτρων γραμμὴν ἐπιδιορθεύθεισαν μετὰ 10σφόν. Οἱ συλληφθέντες παρεπέμψθησαν εἰς δίκην.

Δευτέρα, 3 Μαΐου: Οἱ Ἀλβανοὶ ἀπέκλεισαν τὴν Χειμάρραν ἀπαγορεύσαντες εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἄλλων περιφερειῶν νὰ μεταβαίνουν εἰς αὐτήν.

Τρίτη, 4 Μαΐου: Διὰ διαταγῆς τῆς Στρατῆς Μ. Ἀσίας καλοῦνται ὅπως προσέλθουν ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ Ἕλληνες τὸ γένος τῶν κλάσεων 1910 καὶ 1911. Ἡμέρα προσέλευσεως ὁρίσθη ἡ 10η Μαΐου.

Αἱ ἀρχαὶ Μιτωλήνης ἀνεκάλυψαν ἀπόπειραν Κεμαλικῆς συνωμοσίας. Ἐλήφθη πᾶν μέτρον πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Τὸν ἐπώδυνον καὶ μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ Ἡρώος Διάκου ἐπιμώρησεν ἐπαξίως ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσός. Ὁ περίφημος καὶ ἡρωϊκὸς Ὀπλαρχηγός, ὁ πολὺπείρος, ὁ στρατηγικώτατος Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ χάνι τῆς Γραβιάς ἐγκλιθεὶς μετὰ 100 παλληκαριὰ τοῦ ἐθαυματούργησεν πρὸ ἐνὸς ἀκριβοῦς αἰῶνος.

Τὸν ἠκολούθησαν οἱ ἀθάνατοι Ἕλληνες, Ἀξωματικοὶ τοῦ Πανουργιᾶ καὶ τοῦ Διοβουνιώτου καὶ πολλοὶ Γαλαξειδιῶται καὶ χορευόντες τὸν πυρρίχιον μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐνδοξον χάνι. Ὁ Τουρκικὸς σαρφετὸς ἐκάλυψε βαρὴν τοῦ περὶ καὶ μόνῃ ἡ θέα τοιοῦτου ὄγκου θαυμάσεναι δει-

λιαν καὶ εἰς τὸν ἰσχυρότερον χαρακτήρα. Οἱ Τούρκοι ἐγγὺς τοῦ χανίου προσνηχθῆσαν καὶ ἐτοιμάσθησαν πρὸς ἐπιθεσιν. Ὁ Ὀδυσσεὺς διέταξε νὰ μὴ πυροβολήσῃ κανεὶς καὶ διὰ τινος ὁπῆς ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν προπορευόμενον ἑσπῆπον Δερβίσιν τοῦ ἀπευθύνει χαρτεῖσμον ἀθανάσι, τὸν χλευάζει καὶ ἀντιχλευάζεται, τὸν ὀρίζει καὶ ἀνυθρίζει καὶ τέλος σκοπεύει αὐτὸν καὶ τὸν φονεύει. Μαινόμενοι οἱ Τούρκοι διὰ τὸν φόνον τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς ἐπιτίθενται. Ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὰ ὑπέροχα παλληκαριὰ του ἀναφαίνεται εἰς ἐκ τῶν πρώτων υπερμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Ἡ κριτικὴ του, τὸ στρατηγικὸν του θαυμάσιον καὶ τὸ εὐστοχόν, πρὸ τῶν ἀνδρῶν του ἐπιφέρουσι βαρεῖαν ἥσαν εἰς τὸν ἐχθρὸν! Τέσσαρες ἐφοδοὶ μετὰ ἀναριθμήτους ἀπολείας τῶν ἐχθρῶν ἀποκρούονται. Ὁ Ὀμὲρ Βρωγγὴς λυσῶν στέλλει νὰ φέρῃ πυροβόλα καὶ

ἐπελθοῦσης τῆς νυκτὸς διατάσσει αὐστηρὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Χανίου. Ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν ἀπώλειαν δύο μόνον Ἀξωματικῶν του, τοῦ Θανάση Καστάνη καὶ τοῦ Θανάση Σαφέρα, δὲν χάνει τὴν ψυχραιμίαν του. Ὁρῶν βαθέως ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἀποκαωμένοι ἐκοιμῶντο ἐξεπέτρωσαν τὴν θύραν τοῦ Χανίου καὶ ἠσυχῶς καὶ ἀταράχως διηλθον ὅλοι ἀβλαβῶς.

Ἡ εὐτυχὴς αὕτη ἀντίστασις δρακὸς Ἑλλήνων κατὰ μυριάδας ἐχθρῶν ἐνεφύχωσε τὸν ἀγῶνα καὶ ἐμεγάλυνεν ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιότερων στρατηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ἀρρενωπὸν του παρὰστημα, μετὰ τὴν ἀφθαστον τόλμην του, μετὰ τὴν εὐστροφον διάνοιάν του, τὴν νοημοσύνην του, τὴν θερμὴν τῆς ψυχῆς του καὶ μετὰ τὰ πολλὰ ἐλαττώματά του ἐξελέχθη εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπισημοτέρας καὶ ἐπικρατεστερας φροσιονωμίας τοῦ ἀγῶνος. Ἀνῆκεν εἰς οἰκογένειαν πλουσίαν καὶ τὰ ἐν Λεβαδείᾳ πατρικὰ τοῦ ἐπαρχοῦ ἦσαν ἀπέραντα. Γίος ἀντάξιος πατρὸς διακριθέντος διὰ τὰ ἡρωϊκά του κατορθώματα ἐπέσυρεν ἀπὸ τῆς νεότητός του τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ ἀπῆλθε εἰς ἰδιαιτέρας του πάντοτε ἐδνοίας ἥτις ταχέως τὸν ἐφερον εἰς μεγάλα ἀξιώματα. Ἡ Ἐπανάστασις τὸν εὗρε Γενικὸν Ἀρματολὸν τῆς Βοιωτίας, Φωκίδος καὶ Ἀωρίδος, ὑπερασπίζοντα μετὰ γενναιότητος τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ συγκεντρώνοντα γύρω του ὡς πρωτοπαλλήλικα τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν κλεφτῶν, μετ' ὧν συνεργάζετο παρασκευάζων τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Γένους.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος διεσπασε τεχνιγένης τὸς μετὰ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ δεσμούς του καὶ σπεύσας εἰς Ἰωάννινα προσοικειώθη τοὺς ἰσχυροὺς Ἀλβανοὺς τοὺς ἐχθρικοὺς διακειμένους πρὸς τὸν Ἀποστάτην τῆς Πόλης. Ἐκείθεν κατήλθεν διὰ τῶν Ἰονίων νήσων εἰς Πελοπόννησον καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς παρασκευὰς τοῦ Ἀγῶνος μεταχειρίζμενος πᾶν μέσον διὰ νὰ ἐξάφῃ τὸ φρόνημα τοῦ Λαοῦ καὶ συγκρατήσῃ τοὺς ἀρχηγούς του εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν μεγάλων ἀποφάσεων καὶ τῶν τολμηρῶν χειρονομιῶν.

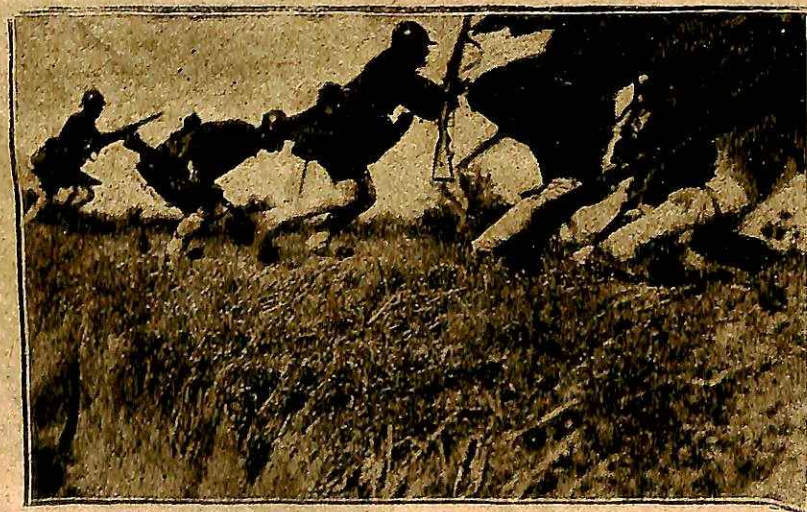
Τὸ «Χάνι τῆς Γραβιάς» τὸν ἀπὸ θανάτι-σεν. Ἀνεχάϊταις τὰς πολυπληθεῖς στρατιάς τοῦ Ὀμὲρ Βρωγγὴ καὶ ἐπαταύσας τὸν ὁρμητικὸν αὐτοῦ ὄρμον εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁὕτως ἔδωκεν σὴκαριὰν εἰς τὸν Κολοκοτρώνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς τὰ νικῶσιν ἐν Βαλτεσίῳ καὶ νὰ θέσωσι τὰ θεμέλια τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ μας θριάμβου.

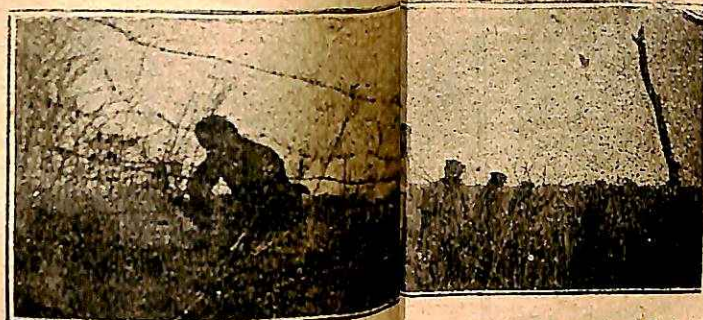
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.—Λάμπουν από την χαράν της ελευθερίας τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς βασι-
σμένης Μικρασίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΑΦΝΟΣΠΑΡΤΟΝ ΙΩΝΙΑΝ.—Ἀλησμόνητες στιγμές ἱερᾶς συγκινήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φέρνει
τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων σκλάβους ἀδελφούς. Φωτογραφία κ. Προκοπίου.

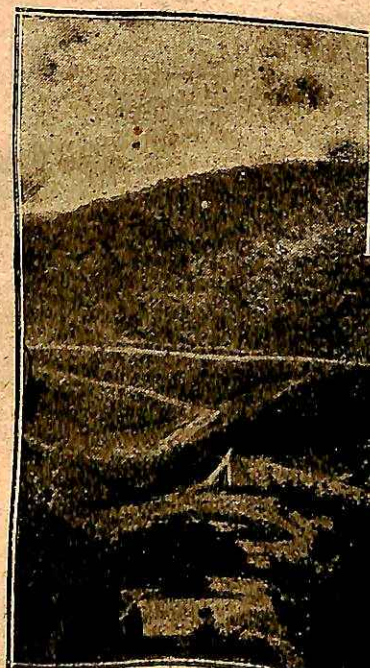
ΣΑΪ ΤΑΝ ΑΣΚΕΡ.—Μόλις τὰ εὐξαγάμιά μας πηδήσουν ἔξω ἀπὸ τὸ πρό-
χωμα, στὴν κραυγὴ «ἀεὶς!» μὴ ἀλλή φωνὴ γεμάτη τὸν ῥόμον ἀπαντᾷ
σὺν ἡγῶ, «τὸ σαϊτάν ἀσκέρ!» καὶ τὰ ξειμπέκια τρέπονται εἰς ἀτακτὸν
φυγὴν!

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Μετὰ τὴν ἀπαρτίαν καὶ συρματοπλεγμάτων τὴν
ὑπερασπίζον ἀπὸ τοὺς ἀγρο-
νέκτους.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΝ
σπένειν τὰ ἅγια
ἅγια Σαφῶς
δεύουν τὰ ἅγια

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Εἰς τῆς πλαγίης καὶ τῆς
σειρῆς νοσοκομείων ἐστρατείας.

ΑΘΗΝΑΙ.—Πρωτοφανὴς ἡ θύελλα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Ἡ φωτογραφία
τῆς δόου Μητροπόλεως μᾶς θυμίζει τὰ κανάλια τῆς Βενετίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Εἰς τὰς κολοσιαίας ἀποθήκας τῶν συνταγμάτων ὑπάρχει ἐξαιρετικὴ κίνησις οὕτως
ὥστε, ὅταν μετ' ὀλίγον σημαίνει ἡ ὥρα, νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἡ παραμικρὰ ἐλλείψις βλίκου ἢ ἐπιμελητείας.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ.—Τὰ θύματα τῶν Κεμαλικῶν δοδῶν μὲ τὴ φοβερὴ ζωγραφισμένη
ἀντίμωμ στα πρόσωπά τους, δέχονται μὲ εὐγνωμοσύνη τὴν ἀδελφικὴν περιποίησιν
τῶν ἐλευθερωτῶν.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ

Ἡ ἀγωνιζομένη Ἑλλάς τοῦ 1821 ἀπαράσκευος δι' ἕνα τεράστιον, δι' ἕνα υπεράνθρωπον ἀγῶνα, ἀντιμετωπίζει τὸν γαυριῶντα ἐχθρὸν μετὰ νινος δέους. Ὁ Κεχαγιάς τοῦ Χουρσίτ Πασσά, Μουσταφᾶ Μπέης, προχωρεῖ νικηφόρος μέχρις Ἀργους ἀπελευθερὼν πολιορκουμένα Τουρκικὰ φρούρια καὶ διασκορπίζει τὰς ἀσθενεῖς ἑλληνικὰς δυνάμεις.

Οἱ Ἕλληνες ὁπλαρχηγοὶ κατανοοῦν ὅτι ἐπείσθη ἡ στιγμή τῆς ἀποφασιστικῆς δράσεως. Ὁ κίνδυνος ἐπιζομενὰ ἤδη προφανὴς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπομακρυνσεως τὸν διαγράφεται σαφὴς πλέον δι' ὅλους. Εἰς τὸ στρατοπέδον τοῦ Βαλτετσίου τὰ Ἑλληνικὰ παλληκάρια συνασθάνονται ἐπίσης τὴν κοισιμότητα καὶ ἀπότρητα ἀναμένουν τὸν ἐχθρὸν. Ὁ Μουσταφᾶς ἐπέρχεται ἡγούμενος 13 χιλ. ἀνδρῶν ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τὸν πολεμικωτάτους Ἀλβανούς καὶ φοβερούς τὴν ὕψιν ἱππεῖς. Ἡ τουρκικὴ συνειδήσις ἐξηγοιζομένη διὰ τὸ τὸλμημα τοῦ **ραγιά**, εὐφροσύνως προσβλέπει πρὸς τὴν ἐκμηδένισίν του, τὴν τιμωρίαν του, τὴν ἐξανδραποδίσίν του, τὴν καταστροφὴν του, τὸν θάνατόν του.

Ἡ Τουρκικὴ Ἀυτοκρατορία καὶ ὁ ἀναγεννώμενος Ἑλληνισμὸς ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἐκ τῆς μάχης ταύτης διακινδυνεύονται ὅλητα συμφέροντα τοῦ τε Ἑλληνικοῦ καὶ Τουρκικοῦ κόσμου. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀνδρεία θαυματουργεῖ. Οἱ Μανρομχαλαῖοι μετὰ τοὺς Μανιάτες, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Πλαπούτας καὶ ὁ Γιατράκος μετὰ τοὺς ἄνδρας τῶν δίδουν ὑπέροχον μάθημα εἰς τὴν Τουρκικὴν ἔπαρσιν. Ἐπὶ ὥρας μακρὰς μάχονται ἀποκρούοντες τὰς ἐχθρὰς ἐπιδέσεις. Οἱ Ἀλβανοὶ μαινόμενοι κλονοῦνται εἰς τὰς θέσεις των. Ὁ ἐχθρὸς λαμβάνει ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἐπομένην τῆς μάχης ἐπιτίθεται μετὰ περισσοτέρων εἰς τὴν φυγὴν τὸν πανιζόβλητον ἐχθρὸν. Σπεύδουν οἱ Τούρκοι νὰ σωθοῦν εἰς τὴν Τριπολιτῆζαν ὅπου καὶ εἰσέρχονται κατὰ χυμῶν. Οἱ Ἕλληνες μετὰ ἀπαράδειγμα τὸν ἐνθουσιασμὸν τοὺς καταδιώκουν καὶ πλοῦσι ἀλάφρως ἀποκομίζοντες ἐχθρικά τουφέκια, πιστόλια, γιγαγάνα, ἐσθία καὶ χρυμὰ ἀκόμη τοσοῦτον χρῆμα διὰ τὸν μετέπειτα ἀγῶνα. Ὁ Κολοκοτρώνης εἶναι εὐτυχὴς διὰ τὴν

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ «ΝΙΚΗ» ἐνταρσίστως θέλει δημοσιεύει πᾶσαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μετώπου καὶ ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἡρωισμοὺς καὶ τὴν ἐν γένει πολεμικὴν ζοὴν τῶν γιγαντομάχων μας.

Παρακαλοῦμεν τὰς οικογενεῖας τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν νὰ στέλλουσι εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰς φωτογραφίας των, διὰ νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν εἰς τὰς σελίδας τῆς «ΝΙΚΗΣ».

θριαμβευτικὴν νίκην. Ἦτο πλέον ἡ πρώτη στερεὰ βάσις, τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ γένους καὶ ὁ Στρατάρχης κηρύσσει ὅτι πρέπει νὰ νηστεύουν ὅλοι καὶ ἡμέρα αὐτὴ νὰ δοξάζεται αἰώνας αἰώνων «**ἔως οὗ στέκει τὸ ἔθνος**» **δίδει ἥτο ἡ ἐλευθερία τῆς Πατρίδος**.

ΤΟΥ ΛΑΒΩΜΕΝΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

Φάτε καὶ πιέτε, βρὲ παιδιά.

χαρῖτε νὰ χαροῦμε,

κ' ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτα.

παρὰ εἶμαι λαβωμένος.

• Πικρὴ ποὺ εἶναι ἡ λαβωματιά, φαρμακερὸ εἶν' τὸ βόλι!

Γιὰ πάρτε με καὶ σύρτε με

ψηλά κ' τὸν ἄη Θανάση,

ποὺ ναι τὰ δέντρα τὰ δασιά

μὲ τοὺς παχεῖς τοὺς ἥσκιους.

Κόψτε κλαριά καὶ στρώστε μου,

κλαριά νὰ μὲ σκαπάστε

καὶ κ' τὴ δεξιὰ μου τὴ μεριά

ν' ἀφήσετε παρεθύρι,

νὰ μπαῖζοβγαῖν τὸ πουλί,

νὰ φέρνῃ τὰ χαμπέρια.

Δημοτικὸ τραγούδι.

Ο ΘΥΡΥΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΑΒΑΝΑ ΛΙΓΟ ΜΑΥΡΟΖΟΥΜΙ

Κάποτε ὁ Βασιλῆας μας περιτρεχῶν μόνος του τὴν στρατοπεδικὴν κατασκήνωσιν εὗρε μίαν παρέαν στρατιωτῶν ἀπολινθωμένων εἰς τὸ ψήσιμο καφέ, ὁ ὁποῖος χρησιμομενεῖ κυρίως ὡς ἀντιδοτὸν κατὰ τῆς δίψης. Οἱ στρατιῶται ἀμέσως ἠγέρθησαν διὰ νὰ χαιρετίσουν τὸν στρατάρτην. Καὶ αὐτὸς ἀρελέστατα μειδίων τὸ μειδιάμα τῆς στρατιωτικῆς ἀδελφότητος τοὺς εἶπε :

— Καὶ δὲν προσφέρετε καὶ σὲ μένα λίγο καφέ ;

Οἱ στρατιῶται ἀλληλοκυντίζοντο θορυβημένοι, ὅταν ἕνας ἐξ αὐτῶν ἐτόλμησε νὰ δικαιολογήσῃ.

— Μεγαλειότατε, σὰς τὸν προσφέρομεν ὅλον, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν οὔτε καφέ καλόν, οὔτε τὸ δοχεῖον ποὺ χρειάζεται.

— Σὲ μὴ καραβὰνα λίγο μαυροζούμι, λέως.

Ἡ ἐντολὴ ἐξετελέσθη ἀμέσως καὶ ἡ πτωχὴ καραβὰνα μετ' ὀλίγον ἤξιούτο τῆς τιμῆς νὰ θίξῃ τὰ Βασιλικά χεῖλη.

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχωνε τοὺς στρατιωτικούς ἱατροὺς. Τὴν τρίτην ἡμέραν ποὺ ἦτο στρωμένος μετὰ τραυματίας στρατιῶται καὶ ἱατροὶ δὲν ἐφαίνοντο κανεῖς, ἔξω φρενῶν ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσε μερικὸν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπετίμησε ὁρμῆως.

— Γιατὶ ἀφήνετε τὰ παιδιά μου, ἀνευ περιθάλψεως ;

Οἱ ἱατροὶ ἠθέλησαν νὰ δικαιολογηθοῦν.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς στρεφόμενος τοὺς πέταξε τὴν φράσιν :

— Μωρὲ σὰς καὶ τοὺς Βουλγάρους συχάδῃκα σὲ τοῦτο τὸν κόσμον !...

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

Ο ΚΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Σ' τὸν κάμπο τοῦ Μαραθῶνα ἀκούγονται πολλαὶ φοραὶς τὴ νύχτα φωναὶς λυπητεῖς σὰ γυναικῶν ποὺ νὰ ταῖς βασανίζουν. Ὅσο κοντοζυγώνεις σ' τὸ μέρος ποὺ ἀκούγονται αἱ φωναὶς τόσο αὐταῖς ἀλαργεύουν.

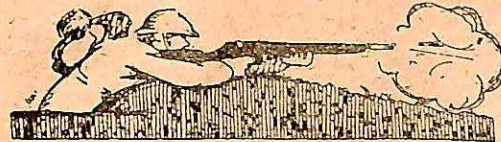
Ο ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Σ' τὸν κάμπο τοῦ Μαραθῶνα ἔγινε μιά φορὰ μεγάλη μάχη. Τούρκοι πολλοὶ μετὰ ἄρμενα πολλὰ ἦρθαν νὰ σκλαβώσουν τὴ χώρα καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ περάσουν σ' τὴν Ἀθήνα. Δὲν ἐπῆγαν γραμμὴ σ' τὴν Ἀθήνα, γιατί οἱ Ἕλληνες ἐφύλαγαν μετὰ πολλὰ πλεούμενα καὶ τρικάρτα τὸν Πειραιᾶ. Οἱ Ἕλληνες ἦσαν λίγοι ἐμπρὸς σ' τὴν ἀμέτρητη δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐσυνάχθηκαν ἀπ' ὅλα περίγυρα τὰ χωριά καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, κ' ἐπίασαν πολέμο φριχτό. Ἄν τοὺς νικήσουμε, σοὺ λέγει, ἐδῶ, πάει, τοὺς σπάσαμε, δὲ θὰ ἴδον τὴν στρατὰ νὰ φύγουν. Ἐπολέμουν ἀπὸ τὴν αὐγὴ ἔως τὸ βράδυ ἀπελπισμένοι ἐπολέμουν οἱ Ἕλληες, ἀλλὰ πλέον ἀπελπισμένοι ἐπολέμουν οἱ Ἕλληνες. Τὸ αἷμα ἐπῆγε ποτὰ καὶ ἔφτασεν ἔως τὰ ριζὰ τοῦ Βρανᾶ καὶ ἔως τὸ Μαραθῶνα ἀντίκρυ. Ἐβουραν ὡς τὴν θάλασσα κ' ἔβαψε κατακόκκινα τὰ κύματα. Θρήνοι καὶ κλάυσι ἐγένε. Τέλος ἐνίκησαν οἱ Ἕλληνες. Οἱ Τούρκοι ἔτρεξαν νὰ γλυτώσουν σ' τὰ καράβια. Οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐκυνήγησαν κ' ἐκεῖ, τοὺς κατάσφαξαν.

Ἐτρεξαν τότε δύο νὰ φέρουν τὴν ἐξέδωσιν σ' τὴν Ἀθήνα. Ὁ ἕνας ἔτρεξε καβαλλάρης, ὁ ἄλλος πεζὸς κ' ἄρματα. Ὁ καβαλλάρης ἐπῆγεν ἀπὸ τὸ Χαλάντρι ὁ πεζὸς ἐπίασε τὴν Σταμάτα. Φτεροπόδαρος ἀνέβηκε τὸν Ἀφορισμὸν καὶ κατέβηκε σ' τὸ χωριό. Καθὼς τὸν εἶδαν οἱ γυναῖκες ἔτρεξαν κοντὰ τὸν «Σταμάτα, τοῦ φώναζαν, σταμάτα!» Ἡθέλαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν τί ἀπόγινε φύσημα, κ' ἔπειτα πάλι δρόμο. Τέλος φτάνει σ' τὸ Ψυχικό, ἐκεῖ ἐπῆγε νὰ ἐξψυχήσῃ, πιάστηκε ἡ ἀναπνοή του, τὰ πόδια του ἔτρεμαν, τώρα ἔλεγε νὰ πέσῃ. Ἀντρενύεται τότε καὶ παίρνει βαθυδ ἀνασασμὸ, καὶ μιά καὶ δύο, ἔφτασε τέλος σ' τὴν Ἀθήνα. «Ἐνίκησαμε!» εἶπε, κ' ἔπεσε, εὐτὺς κ' ἐξεψύχθη. Ὁ καβαλλάρης ταχυδρόμος ἀκόμη δὲν ἐφάνηκε!

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ σταμάτησε ὁ πεζοδρόμος κ' ἐκεῖ ποὺ πήρε ἀνάσα, ἄφησε τ' ὄνομα τοῦ καμωμάτος του. Τὸ πρῶτο χωριὸν τ' ὀνόμασαν Σταμάτα, τὸ δεύτερον Ψυχικό.

— Ἐκεῖ ὅμως ποὺ σταμάτησε ὁ πεζοδρόμος κ' ἐκεῖ ποὺ πήρε ἀνάσα, ἄφησε τ' ὄνομα τοῦ καμωμάτος του. Τὸ πρῶτο χωριὸν τ' ὀνόμασαν Σταμάτα, τὸ δεύτερον Ψυχικό.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΜΕ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Οἱ στρατιῶται εἶχαν γευματίσει μετὰ ὀρεξιν καὶ τώρα ἀνευπαύοντο ἐξαπλωμένοι καὶ ἐχώνευαν ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος. Ἄλλοι ἔγραφον ἐπιστολάς στὴ μητέρα τους ἢ στὴ γυναικοῦλάν τους, ἄλλοι συζητοῦσαν μετὰ κεφίκα ἄλλοι ἐτραγουδοῦσαν. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὀχυρώματος εἶχαν στήσει οἱ ἴδιοι μίαν εἰκόνα τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἦτο μὴν χρωματιστὴ εἰσογραφία καρφωμένη μετὰ καρφίτσα καὶ ἔχουσα ὡς κορνίζαν σμύρτα καὶ ἀγριολούλουδα.

Ἡ λιθογραφία αὐτὴ ἦτο, θαρρεῖς, τὸ εἰκονοστάσι των. Αὐτὴ τοὺς ἐδίδεν ἐλπίδας καὶ ὑπομῶν ὅταν τὴν ἐκύτταζαν, αὐτὴ τοὺς ἐγέμιεν ἀνδρείαν καὶ θάρρος, αὐτὴ ἔκαμνε τὴν καρδίαν των ἐλαφρὰν καὶ τὴν ψυχὴν των γενναίαν. Ὅσάκις ἐπρόκειτο νὰ σταλοῦν εἰς ἐπικίνδυνον ὑπερσίαν τὴν ἐκύτταζαν, ἐκύτταζαν τὸν Κουμπάρου Βασιλῆα καὶ ἐγέμιεν θάρρος. Δὲν τὴν ἄφηναν ποτὲ ἀπὸ κοντὰ τὸν καὶ ἦτο, θαρρεῖς, ὁ δὴ γὸς των καὶ ὁ προστάτης των...

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ ἀνεμὸς ἐφυσούσε δυνατός... τὰ πεῦκα τοῦ κάμπου ἐσφύριζαν καὶ τὰ γύρω χιονισμένα βουνὰ ἐκατέβαζαν τσουχτερὸ κρύο...

Ὁ Οὐρανὸς ἦταν καθαρὸς, ὁ ἥλιος λαμπρὸς καὶ οἱ στρατιῶται εἶχαν πιάσει τὰ ἀπηνίκα... Κάποιος συνάδελφός των, ἕνας νεαρὸς λεβέντης ἀπὸ τὴ Ρούμελη, ἐτραγουδοῦσεν ἐκεῖ κοντὰ τὸ Βασιλικὸ θούριον :

Τ' Ἀητοῦ ὁ γυῖος
πάει κ' αὐτὸς ἐμπρός...

Οἱ στρατιῶται ἀκούγαν τὸ τραγούδι καὶ ἐκύτταζαν τὴν εἰκόνα μετὰ τιεὶς γέματες ἀγάπῃ, ὅταν ἔβλεπαν ἕνα δυνατό φέρομα τοῦ τεραλλοβόρου τὴν μισοεξακάρφωσεν κ' ἄρχισε νὰ τὴν ἀνεμίχῃ. Δύο, τρεῖς, πέντε λεβέντες ἐσηκώθηκαν μαζί κ' ἔτρεξαν νὰ τὴν στερεώσουν. Μὰ φύσηξεν ἀμέσως δεύτερη φορά, πεῖδ δυνατὰ τώρα καὶ ἡ λιθογραφία βρέθηκε στὰ φτερά τοῦ ἀνέμου ποὺ τὴν ἐτραβοῦσε μακριά...

Οἱ στρατιῶτες ἔγιναν ἄνω—κάτω.
— Ἡ εἰκόνα βρὲ παιδιά, ἡ εἰκόνα τοῦ Κουμπάρου !...

— Ποῦ εἶναι τὴ ;...

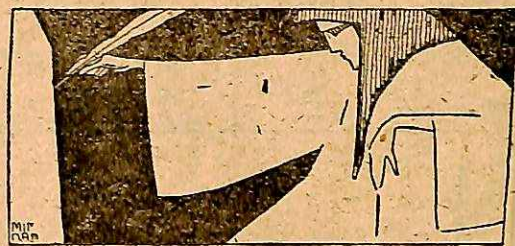
— Τὴν πήρε ὁ ἀνεμὸς... Τρεχάτε...

Καὶ δεκαπέντε ὡς εἰκοσι λεβέντες ἐπῆδον ἐξω ἀπὸ τὸν χαρακώμα καὶ ἔτρεξαν ἐμπρὸς μετὰ τὸ ὄλο σὺ χέρι...

Μόλις βγήκαν ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὸν χαρακώμα εἶδαν τὴν εἰκόνα νὰ φεύγῃ γοργὰ πάνω στὰ φτερά τοῦ ἀνέμου... Ἀπὸ κοντὰ ἐκεῖ ἀκούγονταν ἀκόμη ἡ φωνὴ τοῦ τραγουδιστῆ στρατιῶτη :

Τ' Ἀητοῦ ὁ γυῖος πάει κ' αὐτὸς ἐμπρός
καὶ στὴ δόξα αὐτὸς μᾶς ὁδηγεῖ,
μᾶς ὁδηγεῖ...

Οἱ στρατιῶτες ἀκούσαν τὸ τραγούδι καὶ ἐστάθηκαν ἀπότομα. Ἡ στρόφες αὐταῖς ταίριαζαν μὴν χαρὰ μετὰ τῆς εἰκόνας τοῦ φτερούγιου. Ναι, ναι, ἡ εἰκόνα τοῦ Βασιλῆα τοῦ φτερούγιου ὁλοῖσα κατὰ τὴς ἐχθρῆς προφυλακῆς...

ΤΟ ΗΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΜΕΝΟΙ-ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἀξιοματικοὶ τραυματῖαι : Μιχ. Καλογρίδης καὶ Δημ. Τσίτας, ὀπλοποιοὶ Νιν. Κασταμονίτης καὶ Θεόδ. Χριστόπουλος ἀνθυπαυοί.

Κωνσ. Πέτσος, Ν. Πράτος, Β. Ραμπούνης, Α. Νικολάου, Ε. Κουνενώτης, Κ. Παπαδημητρίου, Χρ. Μάλας, Ι. Παπαδημητρίου, Μ. Παταξής, Δ. Σαρρής, Δ. Στεφάνου, Δ. Σαρρηγιάννης, Χ. Κοσμάς, Β. Τζιτζής, Ν. Καλογιάννης, Κ. Γκατζούλης, Δ. Θάνου, Α. Χιώτης, Ι. Μαρτίνος, Γ. Κολετσιώτης, Σ. Κούρτης, Π. Βασιλόπουλος, Ι. Βούκας, Στ. Μαλάκος, Η. Δεσπότης, Ι. Ζήσης, Α. Σπέντζος, Γ. Κουρκοῦλης, Γ. Χρόνης, Κ. Τάκης, Κ. Καραγιάννης, Δ. Χουλιάρης, Γ. Ρηγούπουλος, Κ. Ράτης, Γ. Βακανάς, Π. Παπαστεργίου, Ι. Ζαχαρούλιας, Θωμάς Γιοζέλης, Β. Σαμαρίας, Θ. Αὐγολῆς, Κ. Τσιφάς, Δ. Βασιλείου, Α. Κατσιάς, Γ. Πάιος, Ι. Κασιράκης, Ι. Ἀνδρεάδης, Δ. Κριντζής, Δ. Γκουζέλης, Β. Τσιμόπουλος, Ν. Ρεμπούνης, Μ. Ἀνδριόπουλος, Σ. Βεργιῆς, Γ. Παχὺς, Θεόδωρ. Κόκοτας, Σ. Βερούσιος.

Ὀπλίται τραυματῖαι : Π. Λυμπρέας, Ι. Ζαργάνης, Γ. Ρηγούπουλος, Ἀγγ. Δημητράκου, Ν. Χατζησταύρου, Α. Κούρης, Γ. Κόλλας, Ι. Ἀποστόλου, Δ. Γκουβᾶς, Γρ. Φίλγρος, Ν. Κουτοῦλης, Γ. Χρηστοφίλης, Ι. Ἀδριανόπουλος, Ν. Τεπεκίης, Π. Καρασακίης, Χαράλ. Ἀναγνώστου, Ι. Ράϊκος, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Σισιανῆς, Ν. Χασούρης, Παν. Μπάτος, Ἡλ. Σταματόπουλος, Ἀνδρέας Γούλας, Δ. Καμπᾶς, Γ. Μακρὴς Χαρ. Μπορτσουκλῆς, Γ. Γιαννῶνος, Χρ. Γέρης, Ι. Καραμπέλας, Διον. Ταλαγάνης, Γ. Κατσουργόπουλος, Θεόδ. Σαράνης, Ἀθαν. Σάου, Δ. Ἀστρινάκης, Ἡλ. Καραβῆς, Ι. Μπαβελῆς, Βασ. Βασιλέρος, Ι. Μπίτζιος, Εὐαγγ. Σαραπαρῆς, Κ. Βογιατζόπουλος, Ι. Μακρὴς, Γρ. Τσάκος, Γ. Κυριάκος, Τ. Πραγματευτής, Π. Μονῆς, Μ. Νησιωτάκης, Α. Εὐθυμίου, Ι. Μπεκιρῆς, Ι. Παλιός, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Πηλίουρας, Κ. Παρῆνρας, Ν. Ψαριανός, Α. Σατανῆς, Κ. Παναγόπουλος, Α. Σουπούρας, Δ. Τσερβᾶς, Χ. Στεργίου, Α. Σάρος, Φ. Βίτσας, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Τζορτζόπουλος, Β. Βασιλειῆς, Σ. Σχορδός, Β. Παλιόπουλος, Δ. Μπόζοπουλος, Μ. Καρακώστας, Β. Γαλῆς, Σ. Νεδάνης, Α. Μητσόπουλος, Α. Γκούσης, Ι. Παντίνας, Ν. Τριανῆς, Φ. Γεωργαδελῆς, Δ. Λεμονᾶς, Μ. Δεσκαλῆς, Ν. Σκαράκης, Δ. Ἀδαμόπουλος, Ν. Μερικιῆς, Ε. Καμμένος, Α. Σατῆς, Δ. Δημόπουλος, Η. Μουρσελῆς, Θ. Δελιγιάννης, Β. Στεργίου, Γ. Καραγιάννης, Α. Τερλῶνης, Ν. Πατάσης, Κ. Τζάρας, Κ. Καραβέσης, Α. Βαβῆτσος, Π. Γαζουῆς, Σ. Καρβέλης, Κ. Ἀβραμόπουλος, Μαιρ. Ναστὲρ, Ι. Πανῆς, Ν. Στούπας, Δ. Κοτσονικόλας, Θ. Φερεντίτης, Β. Γκαρέλλης, Δ. Ζαμπούκας, Α. Κοντενέλης, Κ. Παπαγιαννάκος, Γ. Λατῆς, Μ. Μπορδῆς, Α. Σιδερεῖς, Χρ. Δουβερνῆς, Γ. Μίγας, Γ. Στάμου, Σ. Μεγαλάνης, Δ. Βαρκάτσας, Μαυρομμάτης Μπάιος, Ε. Βγενόπουλος, Δ. Ντοπάκης, Χ. Κόμης, Θ. Μαρμαριτόπουλος, Γ. Κολέβρης, Ε. Σπυρόπουλος, Σ. Κουλιανῆς, Φ. Ψεῦτης, Κ. Γούτας, Δ. Ζαβᾶς, Χ. Στανῆς, Ν. Σάκας, Π. Κομινῆς, Κ. Ζαχός, Χ. Κουμάρης, Χ. Νταβῆς, Ν. Λαζός, Γ. Στεφανόπουλος, Ι. Σταμούλης, Χ. Μαρῆνης, Γ. Τσιλῆς, Κ. Χατζηκωνσταντίνου, Ν. Βαζούρης, Μιχ. Ντορῆς, Β. Φαγάκος, Γ. Παπαφῆνης, Ν. Πολυμενῆς, Γ. Δαλῆς, Χ. Ἀχρίδας, Μ. Βαρβάνης, Ν. Μπουγελῆς, Ι. Μαρατῆς, Ἐμμ. Φθενάκης.

Η "ΝΙΚΗ"

Ἑβδομαδιαία Εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις

Γραφεῖα ὁδὸς Βερανζέρου 14

Τιμὴ ἑκάστον φύλλον Λεπτά 30

Συνδρομὴ Ἑσπεριτικὸν Δρ. 18

Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας Σελ. 14

Εὐρώπης Φρ. 25

Ἀμερικής Δολ. 4

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

— Βρέ αδερφέ, δεν είναι κατάσταση αυτή.
— Να είχαμε τουλάχιστο μια άποτυχία στο μέτωπο !!!

— Τι συλλογίζεσαι κόρη μου;
— Σκέπτομαι, ότι ο αρραβωνιαστικός μου έμεινε στο Τουλού-Μπουναρ με ένα πόδι και σ' κυτᾶ πῶς νά ρίξεις τήδεραχμή !!